

Arrest

nr. 34 165 van 16 november 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**
Vertegenwoordigd door zijn voogd: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister belast met Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 1 september 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 5 augustus 2009 waarin aan de voogd wordt meegedeeld dat verzoeker een bevel tot terugbrenging zal worden overhandigd en waarin bijkomende informatie over zijn pupil wordt gevraagd.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2009 en de beschikking van 28 oktober 2009 waarbij deze terechtzitting wordt verdaagd naar 9 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de voogd dhr. X en van advocaat E. SCHOUTEN, die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, komt op 16 augustus 2008 België binnen en dient een asielaanvraag in op 18 augustus 2008.

Een medisch onderzoek aan de hand van een botscan van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie wijst op 16 augustus 2008 uit dat verzoeker niet minderjarig is maar ouder dan achttien jaar. De voogdij vervalt vanaf die datum.

In de loop van de asielprocedure legt verzoeker een Ghanese geboorteakte voor. De Dienst Voogdij ontvangt geen antwoord van de FOD Buitenlandse Zaken betreffende de authenticiteit van dit document en stelt bijgevolg in mei 2009 vast dat verzoeker een niet-begeleide minderjarige is.

Op 6 mei 2009 wordt dhr. D.L. aangewezen als voogd van verzoeker.

Op 15 juni 2009 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 29 juni 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten opzichte van de voogd van verzoeker een bevel tot terugbrenging van verzoeker. Dit bevel tot terugbrenging wordt op 29 juni 2009 aan de voogd ter kennis gebracht.

Op 1 juli 2009 vraagt de voogd van verzoeker om aan verzoeker een aankomstverklaring af te geven.

Op 5 augustus 2009 wijst de gemachtigde van de minister deze aanvraag af en wordt het verblijf van verzoeker niet toegestaan in het Rijk.

Op 5 augustus 2009 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de voogd van verzoeker mee dat aan de gemeente instructies werden gegeven om aan verzoeker een bevel tot terugbrenging af te leveren. Dit vormt de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"Kennisgeving van een aflevering

(...)

Mevrouw, Mijnheer,

Ik breng u op de hoogte dat de instructies gegeven werden aan het gemeentebestuur van en te(...) om aan betrokken minderjarige het volgende document af te leveren:

een bevel tot terugbrenging van de minderjarige: een bijlage 38

In het kader van de opdracht van de voogd overeenkomstig art 11 § 1, alinea 2 van de programmawet van 24/12/2002, de voogdij van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, vraag ik u ook de volgende inlichtingen aangaande uw pupil te actualiseren:

-opzoeking van de familieleden

-voorstel m.b.t. de duurzame oplossing

-verslag betreffende de situatie van uw pupil

De verlenging van deze documenten dienen schriftelijk aangevraagd te worden door de voogd, aangevuld met een verslag aangaande het dagelijks functioneren van de minderjarige, inschrijvingsattest in een school en de laatste schoolrapporten alsook eventueel de plaatsingsmaatregel.

Bij deze wil ik u ook meedelen dat er voor de aanvraag machtiging verblijf (A-kaart of B-kaart) een paspoort dient voorgelegd te worden. (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota werpt verwerende partij op dat het beroep onontvankelijk is omdat de bestreden beslissing geen aanvechtbare handeling uitmaakt, doch slechts een schrijven betreft van de Dienst Vreemdelingenzaken aan de voogd van verzoeker waarbij deze voogd in kennis wordt gesteld van het feit dat er instructies zijn gegeven tot het afleveren van een bijlage 38, waarbij aan de voogd gevraagd wordt bepaalde gegevens te actualiseren en waarbij wordt gewezen op de mogelijkheid om een verlenging aan te vragen, met vermelding van de voor te leggen documenten. Deze brief vormt geen handeling waarbij wordt beoogd een wijziging aan te brengen in de bestaande rechtstoestand van verzoeker en is dan ook geen aanvechtbare rechtshandeling.

2.2. In het verzoekschrift zet verzoeker over zijn belang het volgende uiteen:

"Op 29 juni 2009 werd er een bijlage 38 afgeleverd, die werd verlengd tot 29 juli 2009.

Op 1 juli 2009 werd een aanvraag aankomstverklaring ingediend.

Op 5 augustus 2009 werd er een nieuwe beslissing genomen met het oog op de aflevering van een bijlage 38. Men kan niet stellen dat het een louter bevestigende beslissing zou zijn, waardoor verzoeker geen belang zou hebben.

Er dient in dit verband verwezen te worden naar rechtspraak van Uw Raad, met name een arrest nr. 25.108 van 26 maart 2009. Hierin wordt er samengevat gesteld dat wanneer er reeds een bevel tot terugbrenging afgegeven werd, waarna er een gemotiveerde aanvraag tot aankomstverklaring ingediend wordt, de nadien genomen beslissing door de tegenpartij geen louter bevestigende beslissing is, maar een autonome beslissing vormt. De tegenpartij heeft immers de aanvraag opnieuw onderzocht (met name met het houden van een interview), 'wat zijn intentie om zijn eerste beslissing misschien wel te herzien op basis van recent ingediende aanvullende informatie bewijst'. Hiervoor verwijst uw Raad zelf naar een arrest van de Raad van State dd. 29 maart 2006. Deze rechtspraak kan als vast beschouwd worden (zie ook arrest nr. 30 626 van 26 augustus 2009, punt 2.2. en de geciteerde rechtspraak).

Er is dus weldegelijk sprake van een belang. Het beroep is zonder twijfel ontvankelijk."

2.3. Vooreerst merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat de verwijzing naar de twee door verzoeker aangehaalde arresten in casu niet dienend is.

In het arrest van de Raad nr. 25 108 van 26 maart 2009 betreft de bestreden beslissing een weigering van afgifte van een aankomstverklaring. Uit de stukken van het dossier in casu blijkt dat de voogd ook in huidig dossier een aankomstverklaring heeft gevraagd, die aan verzoeker werd geweigerd op 5 augustus 2009 bij afzonderlijke beslissing die zich in het dossier bevindt maar die verzoeker niet aanvecht.

In het arrest van de Raad nr. 30 626 van 26 augustus 2009 betreft de bestreden beslissing eveneens een weigering van afgifte van een aankomstverklaring en de mededeling dat de beslissing tot afgifte van een bijlage 38 behouden blijft. Zoals reeds gesteld, bevindt zich in huidig dossier ook een gelijkaardige beslissing tot afgifte van een aankomstverklaring maar wordt deze beslissing niet aangevochten door verzoeker.

De omstandigheid dat in beide arresten het beroep ontvankelijk werd verklaard, heeft geen uitstaans met huidig beroep waar de bestreden beslissing niet gelijkaardig is. De verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State in deze arresten is bijgevolg evenmin ter zake dienend in huidige zaak. Het arrest van de Raad van State nr. 156 700 van 22 maart 2006 betreft een zaak waar aan verzoeker de verlenging om medische redenen van het bevel om het grondgebied te verlaten, werd geweigerd. De Raad herhaalt dat in huidig dossier een beslissing te vinden is waarbij aan verzoeker de aankomstverklaring wordt geweigerd, maar dat dit niet de in casu bestreden beslissing is.

2.4. De Raad stelt vast dat de in casu bestreden beslissing een brief is van de Dienst Vreemdelingenzaken gericht tot de voogd van verzoeker waarin de voogd enerzijds op de hoogte wordt gebracht van het feit dat aan het gemeentebestuur instructies werden gegeven om aan verzoeker een bevel tot terugbrenging af te leveren en waarin anderzijds aan de voogd wordt gevraagd om de inlichtingen aangaande zijn pupil te actualiseren en wordt meegedeeld dat een eventuele verlenging van documenten schriftelijk dient te worden aangevraagd door de voogd en dat er voor een aanvraag om machtiging tot verblijf een paspoort dient te worden voorgelegd.

Om ontvankelijk te zijn moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet.

Een informatievraag om inlichtingen te actualiseren en de mededeling van de wijze waarop een aanvraag om verlenging van documenten of om machtiging tot verblijf dient te gebeuren, is geen rechtshandeling die wijzigingen aanbrengt in de rechtstoestand van verzoeker.

De mededeling aan de voogd dat aan het gemeentebestuur instructies werden gegeven om aan verzoeker een bevel tot terugbrenging af te leveren, kan evenmin beschouwd worden als een uitvoerbare beslissing waarbij wijzigingen in een bestaande rechtstoestand worden aangebracht.

Het bevel tot terugbrenging zal als afzonderlijke beslissing ter kennis worden gebracht door middel van een bijlage 38, evenals de beslissing waarbij wordt geweigerd om aan verzoeker een

aankomstverklaring toe te kennen. Beide beslissingen vormen afzonderlijke beslissingen die los staan van de in casu aangevochten brief en tegen beide beslissingen kan verzoeker eventueel een beroep instellen.

De in casu bestreden beslissing vormt geen uitvoerbare beslissing waartegen een beroep kan worden ingesteld. De exceptie van verwerende partij is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

2.5. Ter terechtzitting van 9 november 2009 zijn de voogd en de advocaat van verzoeker aanwezig. Zij zetten uiteen dat er een probleem is inzake de kennisgeving van de bestreden beslissing, omdat deze kennisgeving is geschied in de gemeente waar de voogd werkt en niet in de gemeente waar hij zijn woonplaats heeft. Verwerende partij repliceert daarop dat een gebrek in de kennisgeving niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden.

De Raad stelt vast dat dit element geen afbreuk doet aan hetgeen gesteld wordt onder punt 2.4. van dit arrest en niet werd aangevoerd in het inleidend verzoekschrift, zodat dit element niet voor het eerst op ontvankelijke wijze mondeling kan worden aangevoerd tijdens de terechtzitting.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET